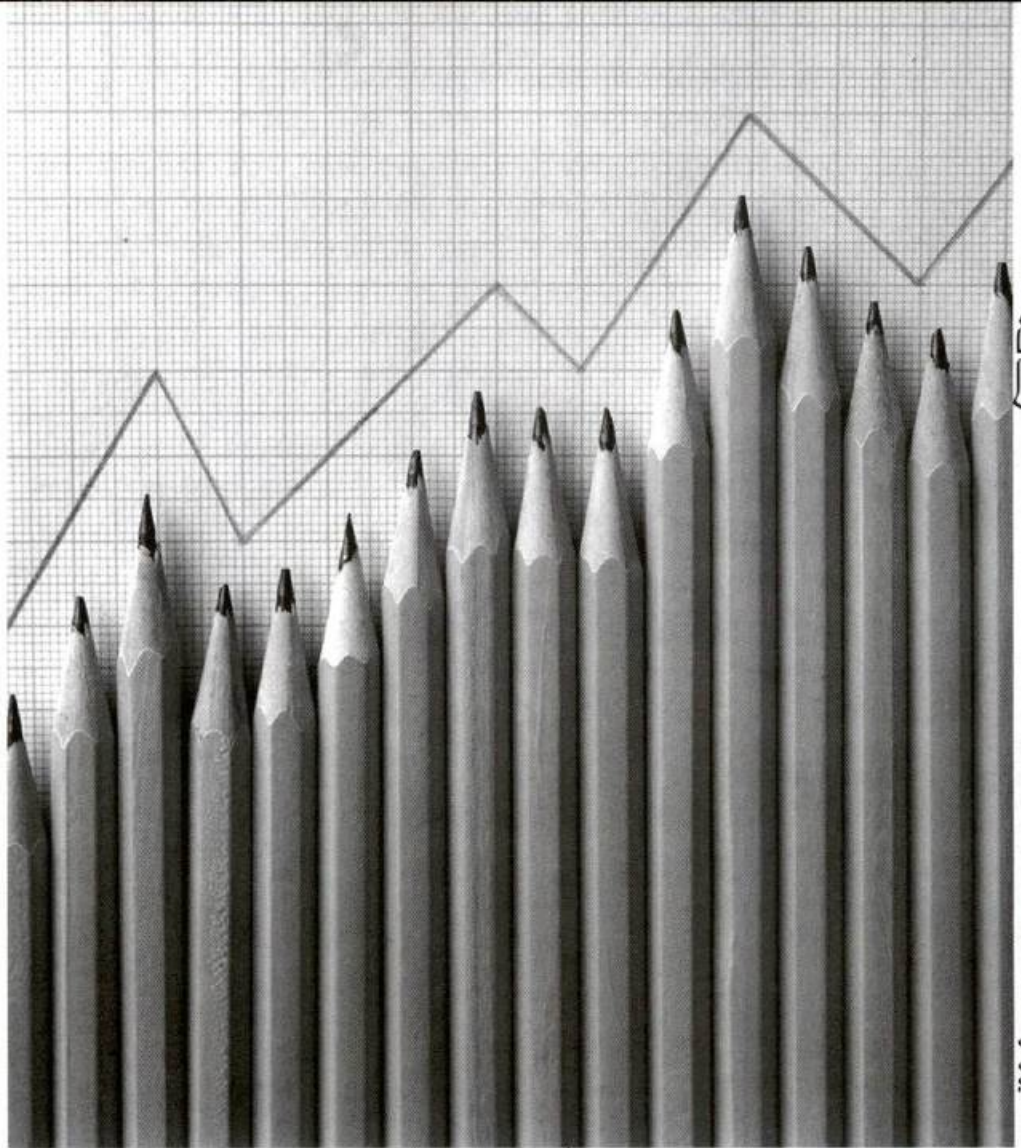

بررسی نقش معیارهای سنجش عملکرد در ایجاد ارزش برای شرکت

طاهره عزیززاده

مقدمه

با توجه به اینکه سهامداران و اعتباردهندگان، منابع مالی محدود خود را به بنگاههای اقتصادی تخصیص می‌دهند، ارزیابی عملکرد بنگاه به منظور اطمینان از تخصیص بهینه منابع محدود، امری مهم و حیاتی به‌شمار می‌آید. ارزیابی عملکرد بنگاههای اقتصادی، نیازمند شناخت معیارها و شاخصه‌هاست که در دو مجموعه شاخصهای مالی و غیرمالی طبقه‌بندی می‌شود. برخی از معیارهای مالی که برای ارزیابی عملکرد بنگاه از اهمیت بیشتری برخوردار هستند، عبارتند از: نرخ بازده سرمایه‌گذاری (ROI)^۱، سود باقیمانده (RI)^۲، نرخ بازده فروش (ROS)^۳، ارزش افزوده اقتصادی (EVA)^۴، ارزش افزوده بازار (MVA)^۵، شاخص جامع سنجش عملکرد (BSC)^۶. دو معیار اخیر از مهمترین شاخصهای سنجش عملکرد تلقی می‌شود. شاخصهای سنجش عملکرد مبتنی بر ارزش، در فرایند ارزیابی به‌منظور آگاهی از میزان ارزش‌آفرینی بنگاههای اقتصادی، در مقایسه با شاخصهای سنتی مبتنی بر داده‌های تاریخی، از کاربرد بیشتری برخوردار شده است که در قضاوت آگاهانه و پایدار، سودمندتر است؛ زیرا مفاهیم ارزش و ارزش‌آفرینی را مبنا و هدف قرار می‌دهد. سنجش عملکرد^۷ از وظایف مدیریتی به‌شمار آمده و مفهوم عینی به کسب‌وکار و مدیریت داده است (رهنمای رودپشتی و دیگران، ۱۳۸۵، ۳۳۹). ارزیابی عملکرد، فرایند رسمی فراهم آوردن اطلاعات در مورد نتایج کار است. این امر سبب شناسایی نقاط قوت سازمان و بزرگ جلوه دادن آن به‌منظور خلق ارزشهای بیشتر و در واقع عملکرد مطلوب‌تر می‌شود. چرا که با تجزیه و تحلیل فعالیتهای گذشته بنگاه، نگاهی به آینده دارد تا به پیشینه کردن ارزشها کمک کند (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷). این مقاله برخی از شاخصهای سنجش عملکرد را مورد بررسی قرار می‌دهد. آنچه روشن می‌شود، این است که همه شاخصهای سنجش عملکرد، اعم از سنتی و نوین، میزان عملکرد مؤسسه را از مورد ارزیابی قرار داده و به پویایی، رشد و تداوم فعالیت بنگاه کمک می‌کنند.

ب- محاسبه ارزش افزوده براساس دریافتی عوامل تولید (روش جمع):
استهلاک سرمایه + سود + بهره + اجاره + حقوق و دستمزد = ارزش افزوده
(رهنمای رودپشتی و دیگران، ۱۳۸۵).

شاخصهای سنجش عملکرد

معیارهای سنجش عملکرد جز اصلی سیستمهای کنترلی مدیریت است. برنامه‌ریزی خوب و تصمیمهای کنترلی، نیازمند چگونگی عملکرد واحدها است. مدیریت سطح بالا باید مدیران و کارکنان را برای دستیابی به اهداف سازمان تحریک نماید. ارزیابی عملکرد و پاداشها، عناصر کلیدی در جهت تحریک مدیران است. ارزیابی عملکرد واحدهای سازمانی، پیش‌نیازی در جهت تخصیص منابع است و مقایسه مبالغ پیش‌بینی و واقعی، رهنمودی در جهت تخصیصهای آتی به‌شمار می‌آیند. ارزیابی عملکرد، مدیران سطح بالا را در تصمیم‌گیری در مورد حقوق، پاداش، ارزیابیهای آتی و شاخصهای توسعه کمک می‌کند. این معیارها را می‌توان در دو شاخه معیارهای سنتی و نوین دسته‌بندی کرد (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷).

الف - معیارهای مالی سنتی

۱- بازده سرمایه‌گذاری

یک معیار حسابداری مبتنی بر سرمایه‌گذاری است و شامل همه عناصر سودآوری (درآمد، هزینه و سرمایه‌گذاری) می‌باشد.
بازده سرمایه‌گذاری نشان می‌دهد که مدیر می‌تواند با کاهش

$$ROI = \frac{\text{سود عملیاتی}}{\text{متوسط سرمایه‌گذاری}} \quad \text{Dupont} \rightarrow$$

$$ROI = \frac{\text{سود}}{\text{سرمایه‌گذاری}} = \frac{\text{سود}}{\text{درآمد}} \times \frac{\text{درآمد}}{\text{سرمایه‌گذاری}}$$

سرمایه‌گذاری در داراییهای ثابت و جاری به سود تعیین شده دست یابد، یعنی فروش داراییهای بلااستفاده.

۲- سود باقیمانده

عبارت است از:

بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاری - سود عملیاتی = سود باقیمانده
(سرمایه‌گذاری * نرخ بازده مورد انتظار) - سود عملیاتی = سود باقیمانده
به حاصلضرب نرخ بازده مورد انتظار و سرمایه‌گذاری T هزینه‌های منتسب سرمایه‌گذاری^{۱۲} گفته می‌شود.

۳- بازده فروش

بازده فروش یکی از اجزای بازده سرمایه‌گذاری در روش تحلیلی سودآوری دوپونت^{۱۳} است.

$$ROS = \frac{\text{سود عملیاتی}}{\text{درآمد فروش}}$$

ارزش و ارزش آفرینی، اندیشه جدید فعالان اقتصادی است که در چارچوب آن، وظایف مدیریت شکل گرفته و معنای جدید یافته است. کسب‌وکار مبتنی بر ارزش، ارزش آفرینی^۴ تلقی می‌گردد، به‌طوری‌که فعالیت اقتصادی بنگاههای کسب‌وکار بدون اندیشه و عمل زایش ارزش، استمرار و تداوم نخواهد داشت. مدیریت مبتنی بر ارزش (VBM)^۵ نیز تفکر جدیدی است که فرایندی پویا بوده و در زنجیره ارزش^۶ معنی و اجرا می‌شود. آن بدین معنی است که همه فرایندها و نظامهای اساسی باید به سمت ایجاد ارزش (ارزش آفرینی) جهت‌گیری شوند.

یکی از ویژگیهای مهم مقیاسهای عملکرد ارزش افزوده این است که به‌طور مستقیم به فنون بودجه‌بندی سرمایه‌ای مرتبط هستند که در تامین مالی شرکتها مورد استفاده قرار می‌گیرند؛ مخصوصاً سود اقتصادی را که قابل مقایسه با فنون ارزش فعلی خالص است و در بودجه‌بندی سرمایه‌ای موسسات مورد استفاده قرار می‌گیرد، در نظر می‌گیرند. مقیاسهای ارزش افزوده اساساً برای اندازه‌گیری عملکرد مدیریت که مبتنی بر توانایی مدیران در افزودن بر ارزش شرکت است، مورد استفاده قرار می‌گیرند. این مقیاسها همچنین توسط تحلیل‌گران اوراق بهادار نیز به‌کار گرفته می‌شوند، زیرا اعتقاد بر این است که عملکرد مدیریت می‌تواند در بازدهی سهام شرکتها انعکاس یابد (رهنمای رودپشتی و دیگران، ۱۳۸۵).

مفاهیم ارزش افزوده (VA)^{۱۱}

ارزش افزوده ما به‌ازای ارزشی است که بر اثر برخی اعمال و پدیده‌ها و کار با ابزار مختلف ایجاد می‌شود. ارزش افزوده، در حقیقت ارزش اضافه شده به فعالیت‌های قبلی (ورودیها)، یا ارزش نهایی تولید پس از کسر ارزش کالاها و خدمات واسطه‌ای (ورودیها) است. کاربرد ارزش افزوده را می‌توان در سه حوزه مورد توجه قرار داد:

کاربرد اقتصادی: شناخت توانمندیهای اقتصادی بنگاهها؛ نظیر بهره‌وری در استفاده از منابع و عوامل تولید،

کاربرد مدیریتی: شناخت توانمندیها و کارکردهای منابع انسانی؛ نظیر نیروی کار تولید، به‌منظور سنجش عملکرد، و

کاربرد حسابداری: تحلیل مالی منطقی و سودمند از وضعیت و عملکرد مالی بنگاههای اقتصادی در مقایسه با سود حسابداری.

ارزش افزوده به دو طریق زیر قابل محاسبه می‌باشد:

الف- محاسبه ارزش افزوده براساس ارزش معاملات (روش تفریق):
ارزش معاملات واسطه‌ای - ارزش معاملات نهایی = ارزش افزوده
ارزش کالاها و خدمات واسطه‌ای و مواد اولیه - ارزش کالا و خدمات تولیدشده = ارزش افزوده

۴- سود هر سهم

سود هر سهم نشان می‌دهد که به ازای هر سهم، چه میزان عایدی به دست آمده است و هر چقدر نتیجه نسبت بیشتر باشد، گویای عملکرد مطلوب شرکت می‌باشد. از این نسبت برای ارزشیابی سهام نیز استفاده می‌شود که با توجه به قیمت بازاری سهام (قیمت معاملاتی)، ارزش سهام در آینده نیز معلوم می‌گردد.

$$EPS = \frac{\text{سود خالص}}{\text{تعداد سهام عادی}}$$

۵- قیمت به سود هر سهم

شاخص سنجش عملکرد شرکت در بازار سرمایه است و نشان می‌دهد که هر سهم به ازای عایدی، به چه قیمتی در بازار سرمایه معامله شده است. هر چه نسبت بالا باشد، گویای عملکرد مطلوب شرکت در بازار سرمایه است.

$$P/E = \frac{P}{EPS} = \frac{\text{قیمت معاملاتی هر سهم}}{\text{سود هر سهم}}$$

از این نسبت برای محاسبه ارزش سهام در آینده استفاده می‌گردد:

سود هر سهم پیش‌بینی شده $P/E = PF^*$

(رهنمای رود پستی و دیگران، ۱۳۸۵).

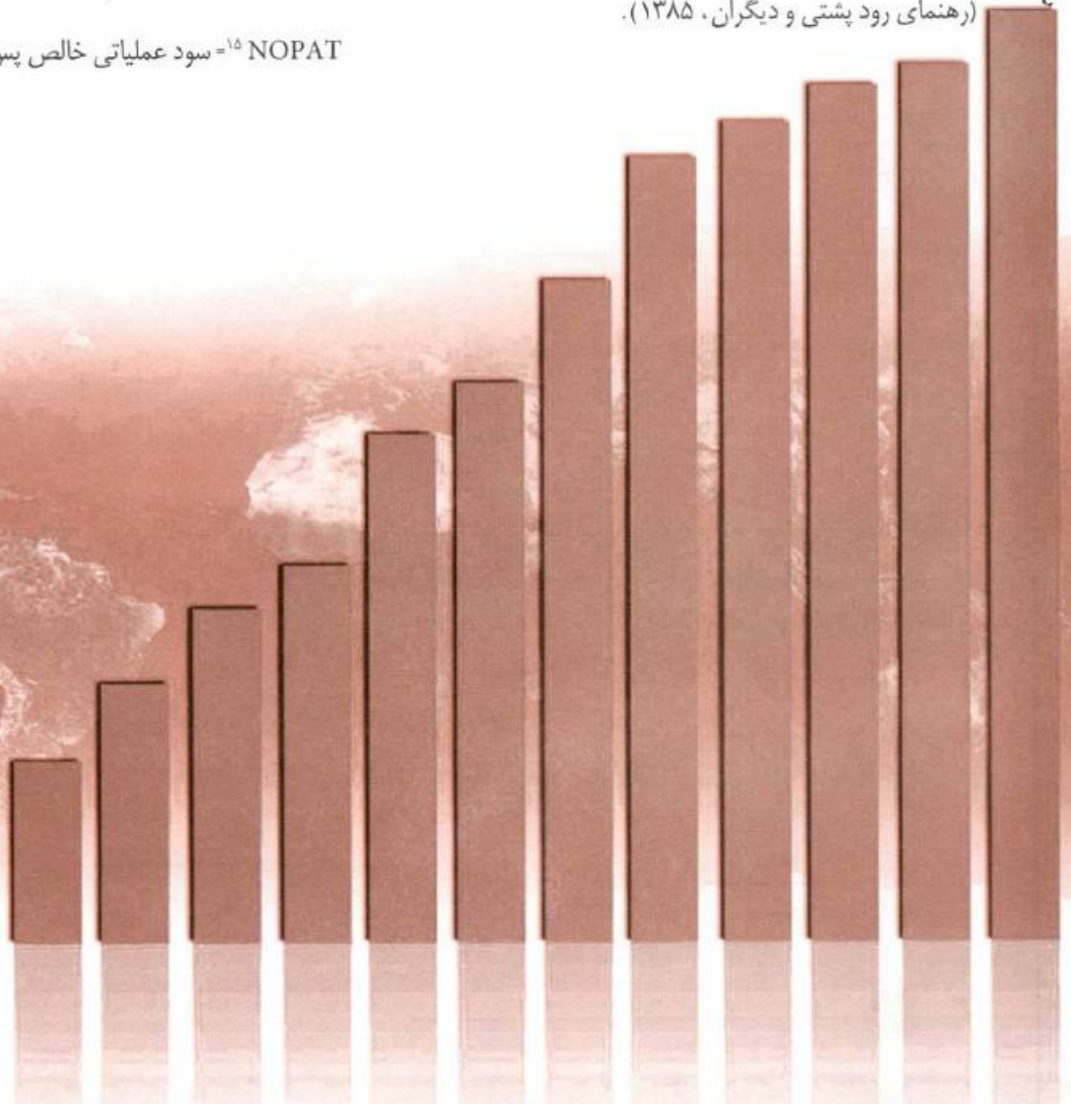
ب - معیارهای مالی نوین

۱- ارزش افزوده اقتصادی (EVA)^{۱۴}

ارزش افزوده اقتصادی، معیاری است که جهت نظارت کلی در زمینه خلق ارزش شرکت به کار برده می‌شود. ارزش افزوده اقتصادی راهبرد نیست، بلکه روشی است که نتایج را اندازه‌گیری می‌کند (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷). مقیاس‌های ارزش افزوده اساساً برای اندازه‌گیری عملکرد مدیریت که مبتنی بر توانایی مدیران در افزودن بر ارزش شرکت است، مورد استفاده قرار می‌گیرند. همچنین، این مقیاسها توسط تحلیل‌گران اوراق بهادار نیز به کار گرفته می‌شوند. در مورد ارزش افزوده اقتصادی، عملکرد سالانه مدیریت را از طریق مقایسه سود عملیاتی خالص منهای مالیات تعدیل شده با هزینه کل سرمایه، مورد ارزیابی قرار می‌دهند. اگر سود عملیاتی خالص منهای مالیات تعدیل شده در طی یک سال مشخص بر مقدار واحد پولی هزینه سرمایه پیشی گرفت، این شرکت دارای ارزش افزوده اقتصادی مثبت برای یک سال است و برای سهامداران خود ارزش افزوده به همراه خواهد داشت. برعکس، هرگاه ارزش افزوده اقتصادی منفی باشد، شرکت در طی یک سال نتوانسته است به اندازه کافی سود کسب نماید و نمی‌تواند هزینه سرمایه خود را پوشش دهد و ارزش شرکت پایین می‌آید.

$$EVA = NOPAT - C\% (TC)$$

^{۱۵} NOPAT = سود عملیاتی خالص پس از کسر مالیات

C% = نرخ هزینه سرمایه (بر حسب درصد)

TC = کل هزینه به کار گرفته شده

برای اینکه بدانیم نرخ رشد ارزش افزوده اقتصادی با سرمایه اضافه شده تناسب دارد یا نه و همچنین بتوانیم شرکت‌های مختلف را با اندازه‌های متفاوت با یکدیگر مقایسه کنیم، نرخ بازدهی ارزش افزوده اقتصادی به سرمایه را به دست می‌آوریم، آن‌گاه تعیین می‌کنیم که کدام شرکت دارای بزرگترین سود اقتصادی برای هر واحد پول سرمایه‌گذاری می‌باشد. اعتقاد بر این است که تحلیل‌گران در راه تبدیل حسابداری به شکلی که آنها بتوانند کلیه تعدیلات لازم در رویکرد ارزش افزوده اقتصادی را اعمال کنند، هیچ پیشرفتی کسب نکرده‌اند (آزاد، ۱۳۸۶).

کاربردهای ارزش افزوده اقتصادی

درون‌سازمانی: استفاده درون‌سازمانی ارزش افزوده اقتصادی اساساً این است که افرادی را که در داخل شرکت قرار دارند، وادار نماید به نحوی عمل کنند که برای مالکان شرکت، بهترین حالت باشد. به عبارت دیگر، هدف این شاخص به عنوان یک ابزار مدیریتی این است که مدیران را وادار کند به گونه‌ای رفتار کنند که گویی آنها مالکان واحد تجاری هستند.

برون‌سازمانی: ارزش افزوده اقتصادی علاوه بر اینکه به عنوان ابزاری برای سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود، به عنوان یک مقیاس مؤثر برای سنجش عملکرد شرکت معرفی می‌شود. مقیاسی که بیشتر از هر مقیاس دیگری به طور مستقیم با سهام در ارتباط است و در خصوص قیمت‌گذاری مناسب اوراق بهادار شرکت برای سرمایه‌گذاری به کار می‌رود، به طوری که یکی از مهمترین خواص ارزش افزوده اقتصادی ارتباط قوی آن با قیمت سهام است.

به طور خلاصه کاربردهای ارزش افزوده اقتصادی در زیر خلاصه شده‌اند:

الف- کاربردهای داخلی	ب- کاربردهای خارجی
- ابزار مدیریتی سنجش عملکرد	- ابزاری برای سرمایه‌گذاری
- معیار جامع سنجش بهره‌وری	- ابزار سنجش خلق ارزش
- ابزار تعیین رابطه مالکیت با مدیریت شرکت	- معیار پیش بینی قیمت سهام
- ابزار تطابق هزینه‌ها با درآمد	- چارچوبی برای مدیریت مالی
	- چارچوبی مؤثر بر فرهنگ سازمانی و ارتقاء کیفیت کاری شاغلین

(رهنمای رود پستی و دیگران، ۱۳۸۵، ۳۵۹)

۲- ارزش افزوده بازار

برخلاف ارزش افزوده اقتصادی که به طور کلی یک ارزیابی از عملکرد داخلی شرکت می‌باشد، ارزش افزوده بازار مقیاسی برای عملکرد خارجی آن است.

میانگین ارزش بازار بدهی - میانگین ارزش بازار سهام = ارزش افزوده بازار به منظور تحلیل درست این عملکرد، باید به تغییرات مثبت ایجاد شده در طی زمان به عنوان مثال درصد تغییر در هر سال توجه کنیم. مقایسه این تغییرات در ارزش افزوده هر سال با وضعیت بازارهای سهام و اوراق قرضه، به علت اینکه این ارزش‌های بازار تحت تاثیر نرخهای بهره و شرایط کلی اقتصادی قرار دارند حائز اهمیت است (اسلامی بیدگلی و دیگران، ۱۳۸۶). ارزش افزوده اقتصادی شاخصی بر پایه مدیریت مبتنی بر ارزش است که به کنترل کل ارزش ایجاد شده در یک تجارت می‌پردازد. ارزش افزوده اقتصادی با اندازه‌گیری سود پس از کسر بازده مورد انتظار سهامداران، سوددهی اقتصادی را بیان می‌کند. ایجاد بهبود در ارزش افزوده اقتصادی به معنای افزایش ثروت سهامداران می‌باشد. ارزش افزوده اقتصادی زبان مشترک در سازمان را فراهم می‌کند. شاخصهای متفاوتی برای فرایندهای متفاوت مورد استفاده قرار می‌گیرند (مانند EDP, IRP و ...). اما ارزش افزوده اقتصادی می‌تواند به عنوان شاخص منحصر به فرد در تمامی این فرایندهای مدیریتی مورد استفاده قرار گیرد (رهنمای رودپستی و دیگران، ۱۳۸۵).

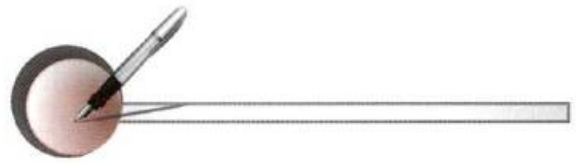
۳- ارزش افزوده نقدی (CVA)

ارزش افزوده نقدی به مازاد وجه نقدی گفته می‌شود که پس از کسر هزینه‌های سرمایه نقدی از سود نقدی عملیاتی به دست می‌آید به این مازاد وجه نقد، گاهی اوقات سود نقدی مازاد نیز اطلاق می‌شود.

هزینه نقدی سرمایه - سود نقدی عملیاتی پس از کسر مالیات = ارزش افزوده نقدی
سود نقدی بعد از مالیات = وجه نقد حاصل از فعالیتهای عملیاتی پس از مالیات پرداختی
هزینه‌های غیر نقدی + تعهدیه‌ها + سود (زیان) عملیاتی = سود نقدی عملیاتی
هدف اساسی معیار عملکرد ارزش افزوده نقدی، ارزیابی عملکرد مدیریت در قبال ارزشی است که برای سهامداران ایجاد کرده است (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷).

سایر معیارها

علاوه بر معیارهای سنتی و نوین پیش گفته، برخی معیارها نیز وجود دارند که علت وجودی آنها صرفاً معیارهای اندازه‌گیری عملکرد نیست؛ اما با توجه به کارکرد، می‌توانند در شناسایی بنگاه و ارزیابی عملکرد آن بسیار کمک کننده باشند. برخی از آنها شامل نظریه پیشینه‌سازی ارزش، ارزیابی متوازن، سیستم خلق ارزش فراگیر، شاخص خلق ارزش، مدل ارزیابی موسسه ارنست اند یانگ (Ernest & Young)

یکی از ویژگیهای مهم مقیاسهای عملکرد ارزش افزوده این است که به طور مستقیم

به فنون بودجه بندی سرمایه ای
مرتبط هستند که

در تأمین مالی شرکتها
مورد استفاده قرار می گیرند

و غیره می باشند (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷).

شاخص جامع سنجش عملکرد یا ارزیابی متوازن (BSC)^{۱۲} برخی محققان اعتقاد دارند که استفاده از معیارهای مالی برای سنجش عملکرد و ارزیابی مدیران، به تنهایی کافی نیست و معیار ضعیفی به شمار می آید؛ زیرا عملکرد مدیران را بعد از دوره مالی ارزیابی می کند و همچنین هیچ رهنمودی برای عملکرد آتی ندارد. ادبیات نوین حسابداری بر استفاده از معیارهای غیرمالی به عنوان ابزاری برای غلبه بر نارسایی های معیارهای مالی تأکید دارد و معتقد است که معیارهای مالی باید در کنار معیارهای غیرمالی استفاده شود. ارزیابی متوازن، روشی جدید برای اندازه گیری عملکرد سازمان ها با استفاده از معیارهای مالی و غیرمالی است. به طور کلی می توان گفت که یک سازمان می تواند با استفاده از دیدگاههای رویکرد ارزیابی متوازن، به ردیابی آثار عملکردی بپردازد (ثقفی و مرادی، ۱۳۸۶).

ارزیابی متوازن، ابزاری مدیریتی برای تبدیل دیدگاهها و راهبرد به اهداف قابل اندازه گیری و ارتباط دهنده تصمیمهای راهبردی و معیارهای عملکرد در سطوح کلیدی موسسه می باشد. این سیستم از آن جهت ارزیابی متوازن نامیده شده است که توازن را در ارزیابی وجوه مختلف نظیر معیارهای مالی و غیرمالی، عوامل درون سازمانی و برون سازمانی، برنامه های بلندمدت و کوتاه مدت و نظایر آن برقرار می کند.

ارزیابی متوازن عملکرد موسسه را از چهار جنبه و چشم انداز اساسی مورد بررسی قرار می دهد:

جنبه مشتریان: این جنبه، نوع نگاه مشتریان را به شرکت توضیح می دهد و موفقیت آن را در بازار هدف می سنجد. این موفقیت با شاخصهایی نظیر تکرار سفارش مشتری، حفظ مشتریان موجود، سهم از بازار هدف، حجم سفارشات میزان شکایات و... سنجیده می شود. جنبه فرایند داخلی: فرایندهایی که باعث ایجاد مزیت نسبی در انجام عملیات، و موجب تأمین انتظارات مشتریان می شود. شناسایی می شوند. این فرایندها شامل نوآوری، فرایندهای عملیاتی و خدمات پس از فروش هستند. این جنبه شامل معیارهای اساسی مانند طراحی، گسترش تولیدات، کارایی، بهره وری و کیفیت می باشد. مدیریت کیفیت جامع، سیستم تولید بهنگام و مدیریت بر مبنای فعالیت از جمله روشهایی است که در این مرحله مورد استفاده قرار می گیرد.

جنبه نوآوری و آموزش و یادگیری: این جنبه شامل معیارهای توانایی کارکنان، سیستمهای اطلاعاتی و رویه های سازمانی برای ایجاد تغییرات، ساعات آموزش، رضایت و وفاداری کارکنان است. این جنبه را در سه طبقه توانایی کارکنان، فناوری اطلاعات و انگیزش و تنظیمها عنوان کرده اند.

جنبه مالی: معیارهایی که عملکرد را از دیدگاه مالی اندازه گیری می کنند و شامل سود عملیاتی، بازده سرمایه، رشد فروش، ارزش افزوده اقتصادی و غیره می باشد. جنبه مالی، مهم ترین جنبه در ارزیابی عملکرد سازمان شناخته می شود (حجازی و همایونی راد، ۱۳۸۶).

سیستم خلق ارزش فراگیر TVC طرفداران الگوی جدید سیستم خلق ارزش فراگیر اعتقاد دارند که همه کاربران می توانند از آن برای ارزیابی عملکرد سازمان استفاده کنند و ببینند شرکت تا چه حد در خلق ارزش موفق بوده است. این مدل، از مدل ارزش افزوده و کارت ارزیابی متوازن فراتر می رود. این سیستم عملکرد مالی و غیر مالی را ردیابی و طوری گزارش می دهد که مدیریت و دیگران می توانند گزینه های مختلف را ارزیابی و بهترین را برگزینند (صمدی لرگانی، ۱۳۸۷).

نتیجه گیری

مدیریت کارآمد و اثربخش بنگاه های اقتصادی، فرایندی مستمر و پویا است. اجرای موثر فرایند مزبور، مستلزم استفاده از ابزار لازم و اجرای درست و به موقع وظایف مدیریتی است. سنجش عملکرد، از جمله عوامل مهم و تاثیرگذار این فرایند است که مدیران با اجرای صحیح آن، دستیابی به اهداف سازمان را محقق می سازند. ارزیابی عملکرد سازمان به منظور اطمینان از تخصیص بهینه منابع محدود، امری مهم و حیاتی به شمار می آید. در همین راستا، استفاده از معیارهای سنجش عملکرد که نوعی سیستم کنترل مدیریتی تلقی می شوند، می تواند منجر به تخصیص بهینه منابع محدود شود. این معیارها باید بدون

تجربه ای نو با

سیستم یکپارچه مالی سپهر ۳

عملکرد عالی

کیفیت مطلوب

پشتیبانی فنی مستمر

سادگی، کارایی و انعطاف فوق العاده

قابلیت انطباق با نیازهای مشتری

کارانتهی عملکرد

قیمت مناسب

اجرا شده در صنایع و کاربردهای مختلف

نسخ استاندارد، حرفه ای و پیشرفته

info@setarehsepehr.com

www.setarehsepehr.com

تهران، خیابان ملاصدرا، بعد از چهار راه شیراز

ساختمان سارا، پ ۲۰ طبقه ۳ واحد ۱۳

تلفن: ۸۸۰۳۹۸۵۵ - ۸۸۰۳۹۴۴۸

توجه به طبقه بندی های رایج، با تلفیقی از شاخصهای سنتی، نوین و سایر معیارها مورد استفاده قرار گیرند تا بهترین نتیجه ممکن را در شرایط فعلی به وجود آورند. شناخت معیارها و شاخصهای سنجش عملکرد و ارزیابی عملکرد سازمان به همراه به کارگیری آن معیارها، می تواند به مدیران در جهت اتخاذ تصمیمهای منطقی و مدبرانه، کمک شایانی نماید.

پانوشتها:

- 1- Return on Investment
- 2- Residual Income
- 3- Return on Sales
- 4- Economic Value Added
- 5- Market Value Added
- 6- Balanced score Card
- 7- Performance Assessment
- 8- Creation Value
- 9- Value Based Management
- 10- Value Chain
- 11- Value added
- 12- Imputed Cost
- 13- Dupont
- 14- Economic Value Added
- 15- Net Operation Profit After Tax
- 16- Cash Value Added
- 17- Balance Score Card

منابع:

- ✓ آزاد، محمد، سود باقیمانده و روش های ارزشیابی سهام، فصلنامه دانش و پژوهش حسابداری، شماره نهم، ۱۳۸۶
- ✓ تقی، علی، مرادی، جواد، مدیریت کیفیت جامع و رویکرد ارزیابی متوازن، فصلنامه دانش و پژوهش حسابداری، شماره یازدهم، ۱۳۸۶
- ✓ حجازی، رضوان، همایونی فرد، راحله، ارزیابی متوازن، مجله حسابداری، ش ۱۸۲، ۱۳۸۶
- ✓ رایلی، فرانک کی، براون، کیت سی، تجزیه و تحلیل سرمایه گذاری و مدیریت سبد اوراق بهادار، اسلامی ییدگلی، غلامرضا، هیبتی، فرشاد، رهنمای رودپشتی، فریدون، پژوهشکده امور اقتصادی، چاپ دوم، تهران، ۱۳۸۶
- ✓ رهنمای رودپشتی، فریدون، نیکومرام، هاشم، شاهوردیانی، شادی، مدیریت مالی راهبردی (ارزش آفرینی)، انتشارات کساکاوش، چاپ اول، ۱۳۸۵
- صمدی لڑگانی، محمود، بررسی مقایسه ای شاخص های سنتی و نوین سنجش عملکرد، مجله حسابداری، شماره ۱۹۴، ۱۳۸۷.